

til København 98 Kr. 10 Øre, og den kører ca. 192 km, hvoraf de 151 paa Statsbanerne, Resten paa Privatbaner. Fra Tommerup til København, hvor Vognen hele Strækningen gaar over Statsbanerne, og hvor Afstanden tilnærmelsesvis er den samme, nemlig 195 km, koster den kun 69 Kr. 30 Øre. Men fra Aars til København koster den samme Vognladning Mursten 101 Kr. 70 Øre, altsaa kun et Par Kroner mere end de 98 Kr. 10 Øre for de 192 km fra Stenstrup til København, og her slæber Statsbanerne dog Vognen over 484 km. Naar man kan sige, at 98 Kr. for 192 km er en jævn, normal Betaling, og endda højere end Statsbanernes, synes det mig at være et stort Spørgsmaal, om Statsbanerne ikke sætter mange Penge til, naar de skal slæbe denne Vogn Mursten over 484 km for 101 Kr. 70 Øre.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Hvis der havde foreligget til Behandling en almindelig Revision af Statsbanernes Takster, vilde der fra Ministeriets Side være kommet Forslag frem af forskellig Art, som ikke er i Overensstemmelse med det, der her foreligger. Men da det, der ligger for her, i Virkeligheden er det samme Forslag, som blev forelagt af den tidligere Trafikminister, Hassing Jørgensen, i Marts Maaned i Folketinget, hvor det praktisk talt fik Tilslutning fra alle Sider, og vi staar overfor at skulle have en Forhøjelse af Statsbanernes Takster som en tvingende Nødvendighed, forekommer det mig at være opportunt at holde sig til dette Forslag for at skaffe Mulighed for en hurtig Gennemførelse og derigennem naa til de nødvendige Indtægter, der skal skaffes til Veje. Det har været Hovedmotivet for mig til at holde mig til den procentvise Forhøjelse, skønt den maaske nok kan være lidt irregulær paa visse Punkter. Den Ændring, der er foretaget i Folketinget, skal jeg ikke opholde mig ved. Man er blevet enig om fra alle Sider at tage den, nogle vilde det gerne, andre mindre gerne, og til disse hører jeg, men man enedes, som sagt, om at tage den. Og ligesom det blev sagt af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) om det hele Forslag, at han beklagede at skulle sluge Pillen, men han vilde gøre Pinen kort, kan man fra de Medlemmers Side, der ikke er saa begejstrede for den lille Ændring, anvende den samme Fremgangsmaade.

Det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) udtalte, at vi stadig har været bagefter med vore Takstforhøjelser under

Krigen, og jeg er ikke uenig i, at det havde været praktisk, om vi ved de forskellige Takstforhøjelser, der har fundet Sted, havde været noget tidligere paa Vej, saaledes at vi i højere Grad havde kunnet opnaa Balance.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Kulpriserne, og om de Tal, der her var stillede op, nu ogsaa kunde holde Stik. Jeg skal erkende, at det er meget sandsynligt, at de ikke holder Stik. Det er vist i det hele taget umuligt for Tiden at foretage Kalkulationer med Hensyn til Kulpriserne, som man kan være blot nogenlunde sikker paa vil holde Stik, fordi Kulpriserne i Virkeligheden er stigende i ret stærke Spring. Men der maa vel komme et Tidspunkt, da denne Stigning standser, saa at der er Mulighed for at komme nedad. I de Beregninger, der er fremsatte i Bemærkningerne, gøres der opmærksom paa, at Lagerprisen den 1. Januar 1920 var 121 Kr. pr. Ton, og at man ved de Indkøb, der var gjorte i England for 1920—21, var kommet op paa en Gennemsnitspris af 140 Kr. pr. Ton. Jeg maa i øvrigt om de Kul, der er indkøbte i England til Levering i Løbet af denne og de kommende Maaneder, sige, at dem faar vi ikke saa forfærdelig mange af, desværre. De er købt med et vist Kvantum til Levering i Juni, et andet i Juli, i August o. s. v. Men efter de Bestemmelser, der er truffet af den engelske Regering, er Forholdet det, at hvis det Kvantum, der skulde leveres i Juni, ikke er afskibet fra England i den Maaned, stryger man Resten, naar man kommer til Maanedens Slutning. Derfor faar vi antagelig ikke alle de Kul, der er købt i England. Hvad de Kul angaar, der er købt i Amerika, er der i alt Fald Udsigt til, at vi faar dem; men de bliver til adskillig højere Priser, hvad der jo ogsaa fremgaar af, at Prisen er 175 Kr. pr. Ton. Det er rigtigt, at de kan ikke købes til de Priser nu. De Priser, der tales om i Bemærkningerne til Lovforslaget, er jo ogsaa Gennemsnitspriser, og vi haaber i alt Fald, at vi ikke skal komme saa forfærdelig meget højere op. For øvrigt er det rigtigt, naar man i denne Forbindelse gjorde opmærksom paa, at der er regnet med et Gennemsnitsforbrug for Statsbanerne af ca. 400 000 Tons, og at der i de to sidste Aar ikke har været et Forbrug af mere end godt og vel 300 000 Tons om Aaret. Naar der ikke desto mindre her er sat 400 000 Tons, hænger det sammen med, at Loven skulde omfatte et Tidsrum af 2 Aar, og vi haaber jo dog, at vi, inden den Tid er gaaet, skulde kunne komme over til nogenlunde normal Drift paa vore Jern-